

Under Dds herreds District:

En liden Mølle med Stampeværk, af Hartkorn 5 Edr.;

4 mindre Søer, tilsammen af Hartkorn 6 Edr. 3 Fdk. $2\frac{3}{4}$ Alb.;

Under Jagerspris District;

Et lidet Teglværk med Hartkorn 7 Skpr. 2 Fdk. $1\frac{1}{2}$ Alb.;

Under Frederiksværks Godsdistrikt:

En Stubmølle, af Hartkorn 2 Edr. 2 Skpr. 1 Fdk. 1 Alb.;

en Englod af Hartkorn 5 Skpr. 3 Fdk. $1\frac{1}{4}$ Alb.;

en mindre Sø uden Hartkorn;
nogle Bundgarns- og Ruseffikeristader.

Under Bjørnsholms Gods:

Fiskeri og Rorsfjær i Bilsted-Søe.

Under Silkeborg Gods:

2 Enge, af Hartkorn 1 Skpr. 2 Fdk. 2 Alb.;

Fiskeriet i Gravbæk.

Alheden:

En Smedie med Hartkorn 1 Fdk. $1\frac{1}{4}$ Alb.

Jorfaavidt disse ubetydelige mindre Eiendomme efter deres Natur passende kunne blive Gjenstand for Afhændelse, synes de, som hørende til Bøndergodset, at burde behandles efter de for dette gjældende Regler, og ere derfor og i de tvende foregaaende Aar enkelte Søer og Damme, hvis Bortforpagnings- tid var udløben, blevne bortarvesfæstede ved Auction, hvilket ogsaa, men forgjæves, har været forsøgt med Hensyn til den under Frederiksværks Gods hørende Stubmølle, hvor den budne Kjøbesums Rente langtfra dækkede Halvdelen af den ældre Forpagnings- afgift, som igjen ved ny Contract erholdtes.

Det ansees saaledes idetmindste for Tiden ei fornødent, efterhaanden, som Forpagnings- eller Leiecontracterne udløbe, at søge særegen Bemyndigelse til deres Afhændelse ved Lov.

B. Tienderne.

Disse ere deels Kirke-, deels Kongetiender. Der kan formeentligen ei blive Spørgsmaal om at sælge samme til Andre end Øderne, da dette Slags Eiendomme saagodtsom aldrig af Andre betales med en Capital, hvis Rente svarer til Tiendens Nettoindtægt. Et andet Spørgsmaal er om en Afhændelse til Øderne ved en Tiendeafløsning; men det synes for Diebliffet mindre hensigtsmæssigt at foregribe den almindelige Lovgivning derom. Dertil kommer, at de allerfeste og bedste Tiender, Staten eiede, forlængst ere reducerede til en oftest ringe Pengeafgift og denne derhos ind- draget under Tiendeydernes Fordeborgs- afgift til Staten, og under Et med denne, efter forskjellige combinerede Beregninger, ansat til en Sædafgift, saa at Tienden ei længere er til som saadan, og en Res- titution af den oprindelige Tiendeafgift vilde være forbunden med særegen Vanskelighed og Bidtløstighed. At lade den afløse i Forening med Fordeborgsafgiften, hvorunder den nu ind- besattes, vil være simplere og naturligere.

C. Særskilte vigtigere Eiendomme under Godsdomainerne

(saasom Slotte, Palaier og lignende Byg- ninger, Hovedgaarde, Aalsgaarde, betydelige Møller, større udtørrede eller inddæmmede Ares- aler og andre vigtige Landbruget vedkommende Eiendomme).

Man antager at kunne forudsætte den An- skuelse som uomtvistet, at disse Eiendomme bør søges afhændede, efterhaanden som de Hin- dringer, der til en given Tid maatte stille sig i Veien for denne Afhændelse, saasom at der haves et Brug for dem, der ei kan opgives, at de under forbigaaende Conjunctioner ikke kunne finde Kjøbere til en rimelig Pris, at de dem vedkommende Leie- eller Forpagnings- contracter ikke endnu ere udløbne, — kunne blive sferkede, og forsaavidt man for samme kan erholde en Kjøbesum, hvis Rente overstiger den rene Indtægt, som Statskassen kan vente at erholde af samme ved fremdeles at lade dem bestyre eller udleie for sin egen Reg- ning. Af disse Eiendomme er der nu følgende,